

Dosarul nr.3ra-784/2021

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Centru (V. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (A. Mironov, L. Caraianu, A. Curdov)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Ivan Tanasoglo, reprezentantul legal al minorului Xxxx,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ivan Tanasoglo, reprezentantul legal al minorului Xxxx, împotriva Grădiniței de copii Chirsovo nr. 1, Primăria satului Chirsovo, terț Agenția Națională de Sănătate Publică, cu privire la recunoașterea ilegală a acțiunilor directorului Grădiniței de copii Chirsovo nr. 1, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 05 mai 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 27 octombrie 2016, Ivan Tanasoglo, reprezentantul legal al minorului Xxxx, a înaintat cerere de chemare în judecată (ulterior concretizată) împotriva Grădiniței de copii Chirsovo nr. 1, Primăria satului Chirsovo, terț Agenția Națională de Sănătate Publică, cu privire la recunoașterea ilegală a acțiunilor directorului Grădiniței de copii Chirsovo nr. 1, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la împlinirea vârstei de 3 ani a fiului, xxxx, născut la xxxx, a decis să-l dea la grădinița de copii de la locul domiciliului.

După numai o zi, directoarea grădiniții a refuzat primirea copilului invocând lipsa vaccinurilor. Pentru a soluționa problema, dînsul a făcut mai multe adresări față de Centrul de sănătate s. Chirsova, Centrul de Sănătate Publică din raionul Comrat, Direcția generală de învățământ a Găgăuziei, Direcția generală a sănătății și protecției sociale și Bașkanul Găgăuziei, însă fără nici un rezultat.

Necătând la faptul că, reclamantul a îndeplinit toate condițiile indicate de grădinițele de copii, prezentând certificatul privind sănătatea copilului de la medicul

de familie cu mențiunea „sănătos”, precum și alte acte necesare pentru înmatricularea copiilor la grădiniță.

În opinia reclamantului, refuzul directorului grădiniței de copii și impunerea vaccinării, contravine dreptului la respectarea vieții private și de familie.

A relevat că, grădinița de copii impune obligativitatea vaccinării fără a cunoaște starea de sănătate a copilului în ziua desfășurării activității de vaccinare, fără a întreba părinții copiilor.

Astfel, consideră reclamantul că, refuzul de a vaccina copilul său minor este întemeiat or, refuzul este unul din obligațiile părinților de a avea grijă de sănătatea copilului său și de a apăra drepturile și interesele lui legitime. Prin urmare, copilul său minor, xxxx nu a fost vaccinat, însă acest fapt nu poate duce la limitarea drepturilor copilului de a frecventa organizația educațională.

În corespundere cu pct. 45-47 a deciziei nr. 1 din 22.01.2013 a Curții Constituționale, consimțământul pacientului este necesar pentru orice prestație medicală propusă (profilactică, diagnostică, terapeutică, recuperatorie).

De asemenea, Curtea a notat că, în măsura în care sesizarea vizează constrângerea de a urma vaccinuri obligatorii, ca tratamente medicale nonvoluntare, acestea duc la o ingerință în dreptul la respectarea integrității fizice a persoanei și a vieții sale private, garantate de articolele 24 și 28 din Constituție, precum și de articolul 8 § 1 din Convenția Europeană (a se vedea hotărârile *Salveti v. Italia*, din 9 iulie 2002 și *Matter v. Slovacia*, din 5 iulie 1999, § 64).

În pct. 167, 174 Curtea a reținut că, învățământul în Republica Moldova constituie o prioritate națională (art.3 din Legea învățământului)”. „Preluând principiul constituțional al accesibilității învățământului, Legea învățământului reglementează accesarea copiilor în sistemul de învățământ (instituții educaționale) fără a institui condiții privind vaccinarea lor profilactică sistematică.

A remarcat reclamantul că, pe parcursul perioadei de cel puțin un an de zile, de educația și dezvoltarea copilului se ocupă de sine stătător, iar, interdicția administrației grădiniței de copii influențează asupra absenței frecvente de la locul de muncă, îi privează de posibilitatea socializării copilului în comunitate, încalcă dreptul copilului la educație și dezvoltare personală, precum și la cheltuieli materiale suplimentare ale familiei.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată Ivan Tanasoglo, reprezentantul legal al minorului Xxxx, împotriva Grădiniței de copii Chirsovo nr. 1, Primăria satului Chirsovo, terț Agenția Națională de Sănătate Publică, cu privire la recunoașterea ilegală a acțiunilor directorului Grădiniței de copii Chirsovo nr. 1, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 27 noiembrie 2020, Ivan Tanasoglo, reprezentantul legal al minorului Xxxx, a depus apel nemotivat, iar la 04 martie 2021 motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii noi privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 05 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă cererea de apel depusă de Ivan Tanasoglo, reprezentantul legal al minorului Xxxx, împotriva hotărârii din 30 octombrie 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, pentru a fi înmatriculat la grădiniță copilul, părinții urmează să prezinte anumite acte, printre care și certificatul

cu privire la vaccinare în care se vor conține administrarea tuturor vaccinurilor obligatorii sau certificatul care atestă contraindicații medicale de la vaccinare.

Colegiul a constatat că, reclamantul a prezentat un certificat din 22.04.2020 valabil pentru 3 luni eliberat de către medicul Meșă Feodosia (f.d. 197, vol. I) cu privire la contraindicațiile medicale pentru vaccinarea copilului xxxx, însă instanțele ierarhic inferioare l-au apreciat ca fiind perfectat pe foaie de hârtie, care nu reflectă instituția medicală sau numărul și denumirea organului și persoanei care l-a eliberat or, existența unei singure ștampile a medicului de familie nu este de ajuns pentru perfectarea și eliberarea actelor medicale în conformitate cu formularele speciale prevăzute de legislația în vigoare.

Instanța de apel a conchis că, înmatricularea copiilor la grădinițe are loc în baza condițiilor impuse de lege, iar vaccinarea obligatorie este una din condițiile de înmatriculare a copiilor la grădinițe, fapt ce nu poate fi interpretat ca o limitare a accesului copilului la educație.

La 04 iunie 2021, Ivan Tanasoglo, reprezentantul legal al minorului Xxxx, a depus recurs împotriva deciziei din 05 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii (f.d. 56-63, vol. II).

În motivarea recursului, recurentul și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Suplimentar a indicat că, xxxx a fost lipsit de dreptul la educație, a fost discriminat din motive medicale pentru că nu a fost vaccinat.

În opinia recurentului, copilul său a fost lipsit de posibilitatea de a primi chiar și o educație alternativă or, intimații nu au fost interesați să asigure dreptul la educația copilului său, xxxx.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 05 mai 2021.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Ivan Tanasoglo, reprezentantul legal al minorului Xxxx, s-a conformat prevederilor legale și a depus recurs la 04 iunie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 15 iulie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia cererii de recurs, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat. Însă, până în prezent intimații nu au prezentat referință pe marginea recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil,

recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1,

p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de Ivan Tanasoglo, reprezentantul legal al minorului Xxxx, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ivan Tanasoglo, reprezentantul legal al minorului Xxxx, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh